

per encàrrec de la Hispanic Society de Nova York, que ha eixit per primera vegada dels EUA amb el patrocini de Bancaixa i que ha tingut un èxit espectacular de públic.

Una vegada sortejada l'entrada i ja dins de l'enorme edifici, vaig trobar la sala on es feia la reunió que, per sort, no estava tan plena com la mostra pictòrica, i a les cinc de la vesprada començarem l'assemblea. La presidenta i altres membres de la junta directiva ens feren un balanç molt gràfic de les actuacions realitzades en el 2009.

Per no fer-ho massa llarg, vos contaré de forma breu les impressions que em va causar l'assemblea. Primer, que l'AAV té un bon estat de salut una vegada vist el ritme de treball i totes les activitats dutes a terme al llarg de l'any passat. Quant a la situació econòmica, la tenim sanejada en fer comptes de les despeses i dels ingressos, gràcies sobretot als cursos i als patrocinadors, la qual cosa, atesa la situació generalitzada de crisi, no està gens malament. També considere important l'augment de la presència de l'AAV en els mitjans de comunicació, que, segons ens explicaren, compta amb l'ajuda d'una professional del món de la comunicació. No debades

el dinamisme de la nostra nova pàgina web, el principal vehicle de comunicació de l'Associació, de la qual ens conten que cada vegada rep més visites. També ens explicaren per gràfiques el mapa intern de la web que permet conèixer les entrades per dies, mesos i inclús per hores. Destaca l'augment de visites en la versió en castellà. Com que cal aprofitar les actuals possibilitats d'interactuació d'internet, es va parlar de crear una xarxa social per a estar en contacte i traure notícies dels nostres arxius en un temps més ràpid.

Per descomptat, es va comentar l'activitat estrella del 2010: les VI Jornades que es celebraran al mes de maig, a València, amb el títol L'E-ARXIVÍSTICA EN L'E-ADMINISTRACIÓ, on s'abordarà el futur dels arxius en el marc de l'administració electrònica, que ja tenim a la vista. Llegint el programa i els ponents, podem apreciar que hi participen els responsables de diverses empreses i institucions punteres en el tema a Espanya i que inclús s'ha convidat importants especialistes a nivell mundial. Esperem amb interès el que ens contarán!

Maria Cruz Trujillo

SOTJAR EL FUTUR DELS ARXIUS

Entrevista amb Joan Boadas i Raset

Joan Boadas
Ajuntament de Girona. CRDI
(Josep M. Oliveras)

*Arxiver Municipal
Cap del Servei de Gestió Documental,
Arxius i Publicacions (SGDAP)
Ajuntament de Girona*

A Girona teniu fama de ser un arxiu trencador i capdavanter entre els arxius locals: quines són les claus per consolidar i eixamplar un servei d'arxiu

Al meu entendre, aquestes claus que indiqueu són l'existència d'un projecte al màxim d'elaborat i d'articulat, la possibilitat de crear un bon equip tècnic d'especialistes i, imprescindible també, poder disposar d'un pressupost suficient per a desenvolupar les accions projectades. Afegim-hi les dosis d'ambició professional necessàries, un treball constant, rigorós, professional, versàtil, intuïtiu i anticipatiu, una clara vocació de servei a la teva institució i a la ciutadania i una permanent voluntat d'aprendre i millorar els nostres coneixements i les nostres aptituds.

Potser una d'aquestes claus està en l'autocrítica i l'anàlisi de la pròpia gestió?

Aquests em semblen dos elements imprescindibles en qualsevol de les accions que desenvolupem. Possibilitar que els usuaris que en són receptors avaluin les actuacions que els proposem i sotmetre'ns a una autoavaluació permanent per tal de ser capaços de modificar aquelles línies d'actuació que no tinguin el grau d'acceptació previst. Sense avaluar les nostres actuacions establint criteris objectius, difícilment podrem millorar les nostres propostes i esdevé impossible transferir a tercers les nostres experiències.

Davant l'espenta que prenen els arxius com a promotors o directors de sistemes de gestió documental integrals, quin paper pertoca jugar als arxius històrics? Tal vegada el de certificadors de la defunció documental?

A mi em sembla que la gestió del passat pot tenir molt de futur. Segurament, però, hem de canviar alguns dels mètodes que hem estat utilitzant i que ja han caducat o ho faran aviat. Ja no es tracta només de "recollir, conservar i difondre". Els arxius, i molt especialment els arxius històrics, s'han de convertir en laboratoris on assajar permanentment a partir de les múltiples possibilitats que ens ofereix la documentació que custodiem. Ser proactius, utilitzar les noves tecnologies per oferir innovadores maneres de presentar la nostra informació i assajar fórmules imaginatives que atraguin nous públics als nostres equipaments, que hem de voler oberts, accessibles i sense absurdes limitacions que n'impedeixin el seu ús.

On s'han de situar estratègicament dins la pròpia organització?

Tenint en compte que els arxius són serveis transversals i que amb la seva actuació incideixen en el conjunt de les organitzacions a les quals donen servei, allò desitjable seria que orgànicament depenguessin d'estructures el més centrals possibles. Vull dir que presidència, secretaria o organització, haurien de ser preferibles a cultura. Aquesta circumstància és especialment certa quan l'arxiu, tal com hauria de ser, assumeix de manera plena la gestió documental de la seva organització i actua sobre una documentació que essencialment és de gestió i administració i que només parcialment en un futur pot esdevenir matèria d'ús cultural.

Sembla que avui els lectors en sala tendeixen a disminuir; en canvi, augmenten exponencialment les consultes per web. Com reaccionar davant d'aqueixa realitat? Haurem de reinventar els arxius?

Aquest és un fet inqüestionable però també penso que és desitjable que sigui així. Tots els arxius del món que han "penjat" contingut als seus webs han vist disminuir els seus usuaris presencials. L'explicació és

Sala de lectura de l'Arxiu Municipal de Girona
Ajuntament de Girona. CRDI
(Josep M. Oliveras)

ben lògica: Internet permet obrir els nostres serveis 24 hores, 7 dies per setmana. Als nostres usuaris presencials els és difícil accedir presencialment als nostres equipaments perquè els nostres horaris d'obertura coincideixen amb el seus horaris laborals. Solució: utilitzem la xarxa, elaborem recursos, anticipem-nos a les demandes de la ciutadania, explotem la nostra informació, que és única, autèntica, irremplaçable.

És clar que ens cal reinventar els nostres arxius. I aquesta reinvençió ha d'anar paral·lela a la reinvençió dels arxivers: intel·ligència, astúcia, formació, obertura, acceptació del canvi, diàleg, col·laboració... són els conceptes que s'han d'instal·lar de manera permanent en el nucli dur del nostre fer professional.

Arxivers, bibliotecaris, documentalistes... cosins o germans?

Jo sempre dic que les professions de metge i de veterinari actuen ambdues en l'àmbit de la sanitat. Una i altra tenen una gran transcendència i punts de formació comuna però ningú s'equivoca de consulta quan li cal utilitzar un o altre servei. És evident que les professions que esmentes desenvolupen la seva activitat en l'àmbit del que en diguem societat de la informació, però caldria establir de manera molt clara quines són les competències professionals de cadascuna d'elles per tal d'articular, a partir d'aquest reconeixement, polítiques de col·laboració sobre determinats aspectes que poden ser concomitants i que abordats conjuntament poden oferir un millor servei al conjunt de la ciutadania. Per tant, jo no establiria un grau de parentesc tan estret com el que proposes. Diria que podem ser bons veïns que, com tothom sap, no és poca cosa.